

Wydanie wieczorne
„GŁOS NARODU“
wychodzi dwa razy dziennie,
o godz. 9-tej rano i o
godz. 6-tej wiecz. W nie-
dziele i święta uroczyste
raz na dzień, rano.

PRENUMERATA wynosi
W Krakowie: miesięcznie
kor. 2, kwartalnie kor. 6;
za jednorazowe odnośne
do domu dopłaca się
40 hal., za dwurazowe
60 hal.

Na prowincyi: miesięcznie
kor. 2 hal. 70, kwartalnie
kor. 8. W państwie nie-
mieckiem: kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12, za dwu-
razową wysyłkę dziennie DOPŁACA się 40 hal. MIESIĘCZNIE. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny, założony w r. 1893 przez Józefa Rogożę.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupré.

Cena 10 hal.

Osobna prenumerata na
wydanie poranne wynosi
miesięcznie w miejscu
z odnośnictwem do domu
1 koronę.

Numer poranny 4 h., wie-
czorny 10 h. Listy pienię-
żne i przekazy na prenu-
meratę i inseraty, francos
de Administracji „Głosu
Narodu“. — Prenumeratę
oprócz upoważnionych a-
gencji przyjmuje każdy
urząd pocztowy w obrębie
monarchji i w państwie
niemieckiem. Reklamacje
nieopłacone redakcji nie swra-
ca. Adres Red.: Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głosu Narodu“ Kraków Telefon Nr. 17

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje upoważniony przedsiębiorca tego działu p. Włodzimierz Strycharski w biurze inseratowym „Głosu Narodu“, róg św. Krzyża i Mikołajskiej
1. 7. Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 16 halersy za każdy następny raz 12 halersy. — Nadesłany po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Służby
nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje: we Lwowie S. Sokolowski, pisał Hausmana, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, (także w Hamburgu, Frankfurtu
nad Menem, Berlinie, Lipsku, Wrocławiu) M. Opelik, R. Mosse, N. Dukes, H. Schalek, w Paryżu C. Adam, rue de Varenne 35.

Nr. 394.

Kraków, piątek dnia 15 grudnia 1905 roku.

ROK XIII.

Polityka realna.

Większość Koła polskiego dąsa się na rząd; przyczyny niezadowolnienia są zupełnie zrozumiałe. Projektowana reforma wyborcza odbija się najdotkliwiej na naszych ultrakonserwatywach, przyzwyczajonych do zdobywania mandatów najmniej kłopotliwymi środkami. Przy głosowaniu powszechnym trzeba się iść zupełnie innej pracy, trzeba zyskiwać zaufanie i sympatię wyborców, pozostając z nimi w ciągłej styczności, trzeba działać na tłumy nie na jednostki, trzeba mieć w rękach prasę szeroko rozpowszechnioną, i hasła programowe zrozumiałe i praktyczne. W ogóle trzeba zreformować i przeobrazić całą metodę politycznego działania, — co wszystko razem wymaga wiele trudu, zapału, a nawet abnegacji, kto na tę drogę nie wejdzie, nie powróci z pewnością do parlamentu, — i w tem leży powód niezadowolnienia i złego humoru naszej prawicy...

Czy te względy mogą być decydującymi dla reprezentacji narodowej jaką jest Koło polskie? Sądzimy, że nie. Polityka musi mieć podstawy realne i bronić przede wszystkim ogólnych interesów.

Większość Koła rozumie chyba dobrze, że własną siłą nie obali ani reformy, ani rządu; — aby tego dokonać trzeba mieć w parlamencie licznych i zdecydowanych sprzymierzeńców. Czy ich Koło znajdzie w takiej sprawie? wątpimy; ale Koło nie powinno zależeć ani na obaleniu reformy, ze względów zasadniczych racjonalnej, — ani nawet na upadku rządu, którego spadek niewiadomo kto obejmie, — ale o zabezpieczenie w obecnej sytuacji, naszych narodowych interesów, o utrzymanie i utrwalenie naszego stanowiska w państwie. Reforma wyborcza może i powinna przyjść do skutku, jedynie przy czynnym i wszechstronnym współudziale polskiej delegacji, i byłoby wielkim błędem politycznym, gdyby ją uchwalono bez Koła. Wtedy dopiero, mogłaby się obrócić przeciwko nam.

Zamiast więc podjazdowej wojny, prowadzonej obecnie przez większość z rządem, — należy o to dbać i nad tem czuwać, aby projekt rządowy, który powstaje dopiero, nie został wypaczony ani przez radykalizm polityczno-społeczny, — ani przez doktryneryzm centralistyczny.

Pozostając na stanowisku nieprzejednanem, może Koło znaleźć się w odosobnieniu, — podwójnie niebezpiecznem i ryzykownem, w chwili tak przełomowej jak obecna...

Sprawa Kongru.

Wiedeń, 14 grudnia.

(Mm.) Na posiedzeniu komisji budżetowej w dniu 13 b. m. poseł polski p. Seweryn Henzel postawił wniosek, ażeby usunąć obecnie sprawę kongru z porządku dziennego. Po krótkiej dyskusji wniosek przyjęto.

Na pierwszy rzut oka ów wniosek posła Henzla mógłby wywrzeć wrażenie, że Koło polskie sprze-

ciwia się, albo przynajmniej opóźnia załatwienie sprawy tak ważnej, jak zabezpieczenie bytu duszpasterzy katolickich. Udałem się przeto do ks. prałata Pastora z prośbą, by zechciał wyjaśnić publicznie pobudki, jakie kierowały wystąpieniem posła Henzla.

Ks. prałat Pastor na moje zapytanie przyznał, że poseł Henzel nie działał na własną rękę i w pojedynkę, lecz po naradzie z innymi członkami komisji budżetowej, oraz z tak powołanymi w tej sprawie osobistościami, jak posłowie, należący do stanu duchownego.

Nabraliśmy przekonania mówić — pos. ks. Pastor — że chwila obecna swym nastrojem politycznym nie sprzyja załatwieniu należytemu sprawy tak ważnej, jak kongru. Teraz rząd i przywódcy stronnictw są zajęci układami politycznymi, odnoszącymi się do wtycznych zasadniczych rysów reformy wyborczej. Że te układy wywołują pewne, zrozumiałe zresztą zgorączkowanie, łatwo pojąć. Dalej, wysunęły się na pierwszy plan kwestje chlebowe, że się tak wyrażę innych stanów: urzędnicy różnych kategorii słusznie szturmują do bram parlamentu o pomoc materialną w czasach takiej drożyzny, jak obecna. Niższy personal kolejowy groził i znowu grozi biernym oporem, jeżeli państwo i akcjonariusze prywatni nie polepszą jego położenia materialnego. W takiej chwili duchowieństwo, acz ma warunki bytu ciężkie, — jest gotowem poczekać.

Po Nowym Roku pierwsza gorączka, wywołana zapowiedzią reformy wyborczej, minie. Urzędnicy różnych kategorii będą już mieli pewne rękojmie lepszego wyposażenia w najbliższej przyszłości. Taksamo pracownicy innych instytucji użytku publicznego, jak np. służba i robotnicy kolejowi. Wtedy przyjdzie kolej na kongru.

Jakiem jest stanowisko rządu?

Obecny gabinet — brzmiała odpowiedź — popiera usilnie myśl naprawy bytu duchowieństwa katolickiego. Z jego strony nie napotkamy przeszkód.

A stanowisko parlamentu? — pytałem.

Nie przeczę — rzekł ks. Pastor — że w Izbie poselskiej są stronnictwa zasadniczo wrogo do duchowieństwa katolickiego. Takim stronnictwem są wszechniemcy. Ale inne partie, jestem przekonany, już choćby tylko z pobudek sprawiedliwości społecznej popieszą uchwalić przedłożenie kongrualne. Kilkakrotnie miałem sposobność w łamach „Głosu Narodu“ podkreślić, iż dzisiejsze położenie materialne duchowieństwa katolickiego szwankuje mocno pod trzema względami. Po pierwsze, jest bardzo niskiem, wręcz niedostatecznem wynagrodzenie wikarych. Po drugie ksiądz mimo studyów wyższych, uniwersyteckich, nie korzysta z awansów. Zostawszy proboszczem, pozostaje nim całe życie, a jego uposażenie materialne stale nie wzrasta. Emerytura po trzecie jest tak skąpa, że go skazuje na niedostatek i to w starości, gdy stracił zdrowie na posłudze duchownej, nie znając co to mróz, wicher, choroba zaraźliwa owieczki, która go wywala do swego łoża. Przedłożenie kongrualne podnosi wyposażenie materialne wikarych, zaprowadza kwinkwenia i ustanawia emeryturę w takiej wysokości, iż chronić będzie od niedostatku. Jestem pewnym, iż Izba poselska, choćby nawet nie oceniała roli duchowieństwa, w imię sprawiedliwości odda temu ostatniemu to, co zrobiła dla innych stanów i zawodów. Sprawa kongru powinna dopłynąć pomyślnie do portu jeszcze w kadencji bieżącej...

Z naszych fermentów.

Znana naszym czytelnikom „ankieta“, w sprawie religijnego wychowania młodzieży, nie może znaleźć opiekunów; wypierają się jej nawet najbliżsi duchem: „Naprzód“ i Uniwersytet ludowy. Widocznie i naszym radykalistom było już za wiele tej ulicznikowskiej zabawki. Szkoda tylko, że zaprzeczenia przyszły trochę późno, kiedy kwestjonariusz sławetnej ankiety, z adresem uniwersytetu ludowego krążył oddawna po mieście i kiedy już prasa była zmuszoną ten niemądry bezimienny wybryk, napiętnować. Zławszeza zarząd uniwersytetu ludowego, powinien być pośpieszyć się z oświadczeniem, że nadużyto jego firmy, — bo wiadomość, że ta instytucja kieruje taką brzydką agitacją, musiała wywołać bardzo przykre wrażenie wśród naszego ogółu.

Uniwersytet ludowy, jeżeli chce spełnić swoje zadanie, powinien przede wszystkim trzymać się zdala od wszelkich politycznych i partyjnych sporów, a już nie może mieć nic wspólnego z radykalizmem społecznym, który wyrządza tak nieobliczalne szkody społeczeństwu. Piszemy to także dlatego, ponieważ w spisie wykładów zapowiedzianych przez uniwersytet ludowy figuruje między innymi rzecz o socjalizmie przed rewolucją francuską z p. Heckerem jako prelegentem. P. Hecker jest żydem i dał się dotychczas poznać jedynie z działalności agitatorskiej bardzo skrajnej i bardzo niesympatycznej. Zadne zgromadzenie socjalistyczne nie odbywa się bez jego mowy naszpikowanej rewolucyjnymi frazesami i przepełnionej wycieczkami przeciwko duchowieństwu katolickiemu i naszym narodowym ideałom — oprócz tego jest p. Hecker duszą i filarem „Naprzodu“, co już samo wystarcza, aby scharakteryzować jego zapatrywania i zasady... Nie są to wcale kwalifikacje dla prowadzenia wykładów na temat drażliwy, wymagający ścisłego obiektywizmu i gruntownego naukowego przygotowania.

Uwagi nasze płyną z życzliwości dla uniwersytetu ludowego, który może oddać prawdziwe usługi sprawie oświaty, jeżeli nie stanie się narzędziem wojującego socjalizmu...

Przy tej sposobności, chcemy także poruszyć sprawę gimnazjum żeńskiego, pozostającą pod kierownictwem pp. Grossa, Frühlinga i pani Bujwidowej.

Zakład ten jest pozbawiony wykładu religii, ponieważ ks. kardynał odmówił prośbie zamianowania dlań katechety. Tymczasem obecnie zarząd urządza formalną agitację, aby pozyskać kapłana dla wykładu religii. Podobno nawet grono uczennic ma iść do ks. kardynała z prośbą o wyznaczenie katechety.

Jest w tem wszystkim dziwna niekonsekwencja. Na czele zakładu stoją ludzie, którzy systematycznie występują przeciwko religijnemu wychowaniu, i wcale się z tem nie tają, że dążą do usunięcia religii z nauki szkolnej; a teraz gdy ich życzeniom stało się zadość, dla względów czy sto oportunistycznych domagają się katechety!

Któż może uwierzyć w szczerość tych życzeń?

Mimo to jednak sądzimy, że dla społeczeństwa nie jest obojętnem, gdy choć drobna część dzieci wychowuje się bezreligijnie, a wobec tego byłoby może wskazaniem polaczyć dziewczynki z gimnazjum pani Bujwidowej, przy wykładzie religii, — z uczennicami gimnazjum II, które funkcjonuje zupełnie normalnie i obejmuje prawie wyłącznie chrześcijańskie panienki...

Pius X do Polaków.

Podaliśmy już króciutki rys odezwy Ojca św. do Polaków pod zaborem rosyjskim, obecnie przytaczamy streszczenie obszerniejsze, według dzienników francuskich.

Encyklika powiada, że Ojciec święty żywi uczucia ojcowskiej miłości dla całego narodu polskiego. Przemówienia Jego zwrócone do wielkiej pielgrzymki polskiej w r. 1904 i następnie do pielgrzymki studentów polskich, są najlepszymi dowodami tych uczuć serdecznych, podobnie jak łaskawe przyjęcie przez Ojca św. licznych Polaków z trzech części dawnej Polski.

Papież przypomina sobie z przyjemnością sławną przeszłość Polski, która była zawsze prawdziwą ostoją dla religii katolickiej — w tym stopniu, że niegdyś imiona katolików i Polaków uważano wprost jako synonimy.

To też spodziewa się papież, że Polacy dzisiaj będą naśladowali swoich przodków w ich wierności do Stolicy świętej, która w ciągu wieków była zawsze tak szczerze przywiązaną do Polaków.

W trudnym okresie czasów, jaki przeżywamy papież zwraca szczególniejszą uwagę swoją na Polaków podległych cesarstwu rosyjskiemu, przejmując się poważnym przesileniem, jakie teraz przechodzą.

Ma wszakże zaufanie do biskupów Polski rosyjskiej że za ich pośrednictwem da się tam słyszeć głos jego, wzywający do zupełnego ustalenia pokoju w tym kraju, o co wołali daremnie wszyscy ludzie dobrej woli.

Wiele złego dzieje się w Polsce, to też liczne są obowiązki, jakie tam spadają na biskupów i na wiernych. Trzeba przede wszystkim zwrócić uwagę na stronnictwa rewolucyjne, terroryzujące istotnie naród polski z wielką szkodą dla społeczeństwa. Jest tam stronnictwo radykałów narodowych pobudzające namiętności polityczne i porywające lud do ekscesów, które mogą tylko wywołać położenie jeszcze groźniejsze.

Są zresztą inne jeszcze złe żywioły socjalne, które korzystając z ogólnego zamętu, popełniają ak najniższego rzędu zbrodnie.

Brak energii i brak środków stają się powodem, że dobrzy Polacy, którzy w rzeczywistości większość stanowią, nie są zdolni stawiać zwycięskiego oporu owym pożałowania godnym ekscesom, zaiste cywilizowanego narodu niegodnym — e się wspomni choćby tylko pogromy żydów; (!?) embardziej, że takie ekscesy są potępione i zabronione prawem ewangelicznym, które nam właśnie nakazuje kochać się wzajemnie bez żadnych różnic.

W dalszym ciągu Encyklika upomina serdecznie Polaków, żeby wzięli się poważnie do dzieła, celu naprawienia złego, które rujnuje kraj pod względem religijnym, politycznym i społecznym, oraz żeby pamiętali o szlachetnych i pełnych chwały tradycjach swego narodu, głęboko katolickiego.

Pomiędzy środkami, któreby zdolne były radykalnie zaradzić położeniu tak groźnemu, wskazuje Ojciec święty co następuje:

1. Potrzebę umiłowania i praktykowania religii katolickiej, która naucza, żeby namiętności podporządkowywać prawu Boskiemu podobnie jak sprawy ziemskie sprawom nadnaturalnym;

2. Wśród zamieszek, jakie obecnie wstrząsają państwem rosyjskim, katolicy powinni tworzyć żywioł, któryby szczerze pragnął spokoju, mając w pamięci słowa Leona XIII., zawarte w Encyklice z 19 marca 1894, z którymi namiestnik apostolski zwracał się do biskupów polskich:

„Ci, którzy są podlegli monarchom, powinni stale okazywać swoją uległość i swoją lojalność względem tychże panujących, ze względu na to, że właśnie przez tych ostatnich Bóg wykonuje swoje Królestwo na ziemi. Obowiązani są również być posłusznymi tym monarchom swoim nie tylko z obawy, ale i z poszanowania dla własnego sumienia“.

3. Skupić wszelkie usiłowania w celu utworzenia silnej organizacji, zwróconej przeciw stronnictwom rewolucyjnym, zabierając się jaknajpoważniej do zwalczania ciągłych strejków, które wyrządzają nieobliczalne szkody dobru ludu; wreszcie pomagać istotnym potrzebom moralnym i materialnym klas pracujących.

Pod tym względem Papież pochwała szlachetne słowa listu pasterskiego wydanego w czerwcu br. przez arcybiskupa Warszawskiego.

Encyklika nawołuje dalej wszystkich ludzi dobrej woli do pracy dla zaradzenia złemu, kładąc nacisk, że jest to właściwie biskupów powinnością. Należy działać środkami legalnymi, przez zakładanie szkół prowadzonych w duchu katolickim; młodzież zaś powinna powstrzymywać się w zupełności od jakiegokolwiek udziału w tem wszystkim, co się nazywa „strejkami szkolnym“, słuchając mądrych rad arcybiskupa warszawskiego. Czuwać nad ulepszeniem szkół mają tylko biskupi i rodzice.

Ojciec święty kończy złożeniem hołdu mądrości(?) i dobroci cesarza rosyjskiego, który swoim ukazem z 30 kwietnia dał wolność sumienia, przysparzając w ten sposób tyle szczęścia mnóstwu dusz.

Pius X. napomina Polaków, żeby lojalnie i pilnie korzystali z udzielonych im przez monarchę praw obywatelskich — i pracowali nad stopniowym ulepszeniem tej części Polski, która podlega Rosji.

Ze swej strony Papież nie zaniedba używać swego stałego wpływu na cara i na jego rząd dla pomocy religijnej i moralnej narodu polskiego.

Encyklikę kończy błogosławieństwo apostolskie.

* * *

Uwagi Ojca św. są przejęte duchem mądrości i miłości chrześcijańskiej, niektóre jednak napomnienia są widocznie wynikiem mylnych informacji kardynała sekretarza stanu. Będzie rze-

czą naszego episkopatu dostarczyć Ojcu św. autentycznych wiadomości o postępowaniu naszych rodaków pod zaborem rosyjskim.

KORESPONDENCJA.

Warszawa 12 grudnia.

Rewolty wojskowe w Warszawie przybierają coraz dziwniejszy charakter. „Zbuntowany“ pułk gwardii w dalszym ciągu pełnią służbę policyjną na ulicach miasta i nie gorzej od kozaków i konnych żandarmów rozpędzają tłumy. Kilka wypadków niesubordynacji wojskowej, o jakich donosiłem poprzednio, stają się niezmiernie zagadkowymi, bo ciż sami żołnierze później spełniali owe obowiązki policyjne wzorowo. Nasuwa się bardzo poważne pytanie, czy owe pojedyncze, a roztrąbane na wsze strony przez organy socjalistyczne, wypadki łączy się żołnierzy z tłumem nie są działaniami prowokacyjnymi władz moskiewskich? Jest faktem zupełnie stwierdzonym, iż tutejsza moskiewska administracja chce za wszelką cenę wywołać zaburzenia i wypuścić na ulice całą sformowaną katorżników, którzy formują ciągle pochody dzieci z czerwonymi sztandarami. Jeden z takich pochodów wczoraj zakończył się tragicznie: jedno dziecko zostało zabite, pięć rannych. Stało się to na ulicy Ciepłej. Mordercami byli żołnierze „zbuntowanego“ wołyńskiego pułku gwardii pod wodzą komisarza policji VII cyrkułu. Pochód działy prowadził jakiś 40-letni jegomość, który podczas ataku żołnierzy na bagnety, minął spokojnie atakujących i ukrył się w bramie koszar, skąd atakowano dzieci.

„Kulturę“ w młodocianych duszach socjalistów już zaszczepili. Wczoraj byłem świadkiem jak gromadka wyrostków z pieśnią „Czerwony sztandar“, zobaczywszy wystawionego w oknie sklepu Białego Orła, zaczęła wołać „przez z orłem“ i groziła wybić szyb, aż właściciel sklepu schował Orła. Dziś około g. 2 pp. na ulicy Zgoda siadał do dorożki duchowny katolicki. Ujrawszy to demonstrujący mały wyprosili księdza z dorożki, a dorożkarzowi za to że jeździ (bo dziś postanowiony strejk dorożkarski — o czem niżej), postanowili porzucić fartuch. Do napaści tej nie dopuściło kilku przechodniów, którzy odpędziwszy chłopaków, odwieźli księdza dorożką do domu. Jeszcze jeden obrazek. Wczoraj o g. 7 wieczorem przy ul. Wiejskiej zgromadziło się liczne grono działy. Mały drzeli z zimna i zaczęli przechodniów z prośbą o żywność. Oznajmiali, iż „panowie“ pędzą ich całymi dniami po ulicach trzymając bez posiłku!... Wymowne!...

Dziś gromada wyrostków zatrzymywała dorożki, bo „komitet“ postanowił strejk. Większość fiaków, klnąc na czem świat stoi, umykała do domów, bo opornym cięto nożami budy i

SOROKIN

przez
ODROWAŻA.

6)

Możesz pan liczyć, kończył, na moją wdzięczność wielką i to w formie, jakiej zażadasz. Na razie odrzuć wszystkie inne zlecenia i zajmij się tem wyłącznie. Nie rozumiesz, jak to mnie obchodzi, jak przylgnąłem do tej dziewczyny, kłamał bezczelnie.

Sorokin ufał Siemieniakowi bardziej niż komukolwiek i po skończonej z nim rozmowie z gniołających go myśli spadła znaczna część ciężaru. Dotąd wobec natłoku zajęć prawie nie zajmował się Sergiuszem i sposobem przepędzenia przez niego czasu w domu rodzicielskim; obecnie zresztą zbadał codzienne jego życie i dowiedział się, że syn dwa razy dziennie przepędza po parę godzin w mieście. Wiedziony instynktem i nawykami policjanekim uważał za niezbędne odbycie w jego pokoju ścisłej rewizji, którą dokonać postanowił o sobocie.

Pokój zamieszkiwany przez Sergiusza znajdował się na drugim piętrze, położonym był na uboczu, w bezpośrednim sąsiedztwie biura policyjnego i z czasów kiedy zajmowanym był jeszcze przez obydwoh synów, posiadał dwa klucze; zbywający obecnie drugi klucz Sorokin odszukał łatwo przy panującej w domu koszarowej systematyczności przystąpił bez zwłoki do uplanowanej rewizji. Skorzystał przytem z systematycznych wydań się Sergiusza, a na wypadek, gdyby syn powróciwszy niespodziewanie znalazł u siebie nieproszonego rewidenta, miał dla usprawiedliwienia przygotowane wyjaśnienie, polegające na

mnianem poszukiwaniu pozostawionych tam poprzednio papierów urzędowych w czasie jeszcze, kiedy pokój stał pustkami. Zbieg okoliczności był dla niego jednak szczęśliwym, gdyż Sorokin podczas kilkakrotnej rewizji, nie zetknął się z synem i nikt nawet nie zauważył dokonywanej przez niego czynności. Raz trzeba było otwierać zamki, ale dla kurskiego policmajstra nie przedstawiało to żadnej trudności. Posiadał w tym kierunku fachową wprawę i odpowiednie przyrządy, umiał dostać się do wnętrza zamkniętych przedmiotów bez pozostawienia najmniejszych śladów niedyskretnej ciekawości. Przetrasnął szczegółowo garderobę syna, książki jego i papiery, walizkę i kuferek przywiezione z Moskwy, toaletkę i neseser, następnie pościel i wszystkie sprzęty znajdujące się w pokoju, rewidował podszewki ubrań, wnętrza obówa, zawartość pościeli, badał piec nie opalany obecnie z powodu letniej pory, poddawał starannemu przeglądowi zegar i obrazy, znajdujące się na ścianach, bystre jego oko zajaśniało w każdy kąt lokalu a czujna ręka dotknęła każdego przedmiotu, i w rezultacie nie natrafił na najmniejszy ślad tego czego szukał. Nieliczne listy nosiły charakter czysto prywatny, papiery były wyłącznie z notatkami treści naukowej, a książki wszystkie posiadały aprobatę cenzury.

Rezultat rewizji uważał Sorokin za niepomysłny dla sprawy, doszedł do przeświadczenia, że syn jego jest człowiekiem nadzwyczaj ostrożnym, co utrudniało i komplikowało czynności śledzenia go. Władza uniwersytecka nie mogła pomylić się, nazywając go w odezwie jednostką niebezpieczną pod względem politycznym; instytucja tak poważna nie rzuca oskarżeń lekkomyślnie. Policmajster nie uważał syna swojego za pustego deklamatora, mogącego zwrócić na siebie uwagę nie-

bacznie wyrzeczonymi słowami; Sergiusz należał do charakterów stanowczych a skrytych i w przekonaniu ojca niezawodnie ujawnił w Moskwie czynnie działalność przeciwrządową i czynem a nie frazesami obudził czujność władzy. Należało ani na chwilę nie spuszczać z oka studenta, a głównie oczekiwać na rezultat zabiegów Siemieniaka.

Ten ostatni nie zawiódł oczekiwań zwierzchnika i codziennie składał przed nim szczegółowy raport, który jednak równie nie mógł posłużyć za materiał oskarżający Sergiusza w oczach podejrzanego lecz zarazem rozsądnego ojca. Młody człowiek podczas dwukrotnych codziennych wycieczek przebywał w lokalu czytelnicy publicznej lub używał przechadzek w towarzystwie panny Motte.

4.

Kolację w domu policmajstra podawano zwykle po dziewiątej wieczorem; dnia tego zjawił się wyjątkowo Sergiusz, niewidzialny od pewnego czasu w sali jadalnej, starsza zaś córka Katia świeciła nieobecnością, lecz nikt na to nie zwrócił uwagi. Z obcych znajdowały się dwie osoby, stary emerytowany lekarz wojskowy w randze generała przyjaciel domu i gość niedługo codzienny, oraz podpułownik żandarmski, obecnie zwykły towarzysz gospodarza.

Wedle przyjętego zwyczaju wieczera rozpoczęła się zawsze od wódki czystej i zimnych przekąsek, po których podawano gorące półmiski. Zaledwie zebrani usiedli za stołem i zdążyli wypić po dwa kieliszki wódki, gdy w sąsiednim pokoju odezwał się dzwonek telefonowy w sposób nagły, urywany i alarmujący. Sorokin zerwał się z krzesła, podążając w kierunku aparatu, gdy w tem drzwi wchodowe otworzyły się

fartuchy, a nawet grożono im samym. Strejk ten ma podłoże ekonomiczne, mianowicie „komitet żąda, aby właściciele dorożek wypłacali wóźnikom stałe pensje miesięczne, a nie pewną część zarobku dziennego. Strejk b. oryginalny, bo wóźnicy nie chcą strejkować. Drugi strejk ekonomiczny jaki socjaliści starają się wywołać wbrew woli zainteresowanych jest strejk służby hotelowej. Okazuje się, że w wielu hotelach, np. jak „Bristol“ służba hotelowa ma lepsze warunki aniżeli organizatorzy proponują, wobec czego wóchołów (delegatów komitetu) nie w jednym hotelu spotkała „przykrość.“

Ruch pociągów odbywa się zupełnie prawidłowo, chociaż lada chwila należy spodziewać się powszechnego strejku.

2. Poczta i telegraf bez zmiany: strejk. Na miejsce dymisjonowanych urzędników zgłosiło się dużo kandydatów i kandydatek moskali.

W dniu dzisiejszym po 26 godzinnych naradach ukończył się zjazd pracowników rządowych wzajemnych ubezpieczeń, na którym reprezentowanych było 63 powiaty i zarząd centralny. Zjazd jednogłośnie uchwalił:

1) natychmiastowe usunięcie prezesa Danilowskiego (głośnego rusyfikatora),

2) powrotu do urzędów wszystkich wydalo-nych z posad urzędników za żądanie wprowadzenia języka polskiego.

3) wprowadzenie języka polskiego do biurowości.

4) podwyższenie uposażenia o 50 proc.

Żądania swe postanowiono poprzeć natychmiast strejkami.

Do liczby narodowych Związków zawodowych dołączam:

1) Narodowy Związek stróżów, który ma za zadanie poprawienie położenia materialnego, moralnego i społecznego stróżów domowych 2) Związek stróżów nocnych 3) Związek zawodowy pracowników tapicerskich.

W dniu 4 grudnia zginął w Petersburgu student technologicznego instytutu, Ludwik Parniewski, zamordowany przez motłoch. Był on duszą pracy i oświaty narodowej wśród tamtejszej polskiej kolonii. Zginął na placówce, bo wtedy, gdy wracał z Putiłowa, gdzie chodził codziennie w sprawach oświatowych. W d. 7 grudnia odbyło się nabożeństwo za duszę zmarłego. Przemawiał ks. Gralewski.

Na ulicach i placach naszego miasta obozuje wojsko. Patroli pełno, jak za czasów stanu wojennego.

Z. Bończa.

gwałtownym ruchem, a stojący w nich blady i pomieszany człowiek powiedział głosem niezwykłym:

— Nieszczęście u gubernatora.

Obecni powstałi z miejsc momentalnie, jakby dotknięci iskrą elektryczną, gospodarz zaś porzucając telefon, pędem wybiegł z pokoju. W rozpiętym mundurze, bez czapki w jednej chwili znalazł się przed domem i popędził śródkiem ulicy wprost przed siebie. Odległość gmachu policji od mieszkania gubernatorskiego wynosiła około pół wiorsty, ubiegłszy zaledwie kilkadziesiąt kroków, spotkał jednokonną dorożkę z pasażerem; rozkazującym kiwnięciem ręki zatrzymał wóźnicę, energicznym ruchem usunął jadącego z wnętrza ekwipażu, a sam zajął jego miejsce.

— Do gubernatora, co koń wyskoczy, zawołał na przestraszonego dorożkarza, który znał dobrze policmajstra i posłuszny rozkazowi, niemiłosiernie knutem zaczął okładać konia.

Wszystko to było dziełem paru momentów. Sorokin z obnażoną głową, zmierzwiłym od wiatru włosiem, blady i wyprostowany stał w ekwipażu, trzymając dla równowagi rękę na galerijce kozła, gdyż powóz szybko niesiony, podskakiwał gwałtownie po nierównym bruku. Przechodnie przy jasnej letniej nocy uderzeni niezwykłym winadzwyczajnego wypadku. Rączy koń, popędzany dokiem przystawali zadziwieni odgadując zajście nadzwyczajnego wypadku. Rączy koń, popędzany ustawicznie, niósł pełnym galopem, lecz szalona jazda była jeszcze za wolna dla Sorokina który pragnął w jednym momencie znaleźć się na miejscu. Wygląd ulicy był normalny, widocznie w mieście nie wiadano jeszcze o niczem; postać cwałującego policmajstra stawała się pierwszym hasłem alarmu.

Wmiarę przybliżania się do celu, zauważyć można było pewien ruch, pojedyncze osoby śpiesznie podążały w stronę mieszkania gubernatorskiego, lecz przed samym pałacem znajdował się już tłum kilkadziesiąci ludzi a policjanci klusem biegli przez obszerny i pusty plac zewnętrzny. Sorokin wyskoczył w biegu z dorożki i szybko zmierzając do gmachu wołał na tamujących mu drogę:

— Na bok, usunąć się!

(C. d. n.)

Warszawa 13 grudnia.

(1-szy krajowy zjazd duchowieństwa. Uchwały tego zjazdu. Państwowe kasy oszczędności. Z kolei wiedeńskiej. Oryginalny wiec. Strejk policji w cyrkule 1-ym. Bezrobocie dorożkarzy i służby hotelowej. Odezwa narodowego Związku Robotniczego Uchwały gminne. Z prasy.)

Wczoraj odbył się pierwszy krajowy zjazd duchowieństwa. Na zjazd przybyło 417 księży ze wszystkich niemal powiatów Królestwa. U stołu prezydalnego zasiadło po jednym przedstawicielu z 7-mu diecezji Królestwa Kongresowego, jakoteż po jednym z diecezji mohylowskiej i diecezji wileńskiej. Narady trwały od godz. 2-giej po poł. do godziny 10-tej wieczorem.

Zjazd, po zaznaczeniu uległości względem Ojca św. i władzy biskupiej, powziął następujące uchwały:

I. Idąc za głosem uczucia miłości Ojczyzny danego nam przez Stwórcę, a zarazem wierni wielowiekowej tradycji Kościoła naszego w Polsce my, duchowieństwo katolickie i polskie, stwierdzamy prawo i uznajemy za swój obowiązek nie tylko pracę ściśle kapłańską, lecz i ogólnoobywatelską. Dziś zaś jednocząc się z głosem całego Narodu, oświadczamy, że dla życia i rozwoju jego nieodzowne jest wywalczenie jaknajszerszej autonomii administracyjnej i ustawodawczej z oddzielnym Sejmem w Warszawie, wybieranym przez powszechne, równe, bezpośrednie i tajne głosowanie.

II. Uznajemy za rzecz konieczną, ażeby duchowieństwo w pracy społecznej stanęło na gruncie demokracji chrześcijańskiej, której zadaniem jest wywalczyć sprawiedliwe prawa dla ludu miejskiego i wiejskiego, z ludem i przez lud, podnosząc poziom jego moralny, dobrobyt materialny, rozwijając w nim ducha narodowego, wyrabiając w nim zdolność do samopomocy.

III. Uważamy za niezbędne współdziałanie całego społeczeństwa w skierowywaniu jaknajszlachetniejszych i najzdolniejszych jednostek do stanu duchownego i przedsięwzięcie usilnych starań, aby z uczelni duchownych wychodzili kapłani, pełni ducha Bożego i zapалу do pracy religijnej, narodowej i społecznej.

IV. Wypowiadamy się za niezwłocznym przywróceniem języka polskiego w instytucjach kościelnych i kancelariach urzędników stanu cywilnego.

V. Uważamy za niezbędne jaknajśpieszniejsze urządzenie Zjazdów duchowieństwa dekanalnych, diecezjalnych i krajowych, celem omówienia spraw narodowych i społecznych.

VI. Wypowiadamy się w imię idei chrześcijańskiej za zniesieniem kary śmierci i żądamy powszechnej amnestji dla przestępców politycznych.

Od kilku dni zapanowała u nas panika wśród osób, lokujących swe oszczędności w kasach oszczędnościowych banku państwa. Panika ta coraz więcej się potęguje. W poniedziałek np. podniesiono z kas oszczędnościowych 250.000 rb. tj. około 675.000 koron. We wtorek podniesiono jeszcze więcej.

W biurze wydziału buchalterji kolei wiedeńskiej zastosowana została nowość, nie znana w ustroju biurowym, polegająca mianowicie na tem, że kierownictwo biura za zgodą zwierzchności kolejowej objęło prezydium, złożone z pięciu kolegów, wybranych z ogółu przez głosowanie tajne. Wybrane prezydium decydować ma o rozdzieleniu pracy, nagrodach, awansach, karach, a nawet o uwolnieniu ze służby. Ciż wybrani stanowią mają rodzaj sądu honorowego.

Prowodryzy strejku służby kolejowej zwołali na wczoraj wiec do hotelu polskiego. O godzinie 9-tej zebrała się spora ilość służby różnego rodzaju, którą prowodryzy wpuszcili po opłaceniu dwóch złotych od osoby. Zebrani czekali na podwórzu na zimnie do godz. 1-szej po północy, lecz nie doczekali się, gdyż o g. 1-iej w nocy inicjatorowie wiecu powiedzieli zebrany, iż na wiec nie otrzymano po zwołania, należy się zatem rozejść, gdyż przed bramą stoi wojsko. Zebrani oczywiście rozeszli się, lecz wyłożonych dwuzłotówek (30 kop.) nie otrzymali.

Dziś rano stójkowi cyrkulu I-go, zebrawszy się na podwórzu cyrkulu i w kancelarji, wybrali kilku z pośród siebie delegatów, którzy zwrócili się do komisarza z następującem oświadczeniem:

„Ponieważ dowiedzieliśmy się, iż pan zamierza usunąć ze służby kilku naszych towarzyszy, oświadczamy swoje niezadowolenie z tego i nie przystąpimy do służby, dopóki pan nas nie zapewni, że towarzysze nie zostaną usunięci!“

Po przemówieniu komisarza i po dłuższej naradzie, policjanci postanowili strejku zaniechać i około godziny 1 popołudniu udali się na posterunki uliczne. Podczas obrad cyrkulu strzegł silny oddział pułku petersburskiego gwardji.

Bezrobocie dorożkarzy skończyło się, większość służby hotelowej do organizowanego przez wczoraj strejku nie przyłączyła się.

W sprawie strejków politycznych Zarząd Główny Narodowego Związku Robotniczego wydał ostrzegającą odezwę.

Świeżo zapadły uchwały żądające autonomji Królestwa itd. znanych ogólnie żądań, w gminach Rdotowie pow. Kutnowskim i Ożarowie.

Rosyjskie pismo „Zapadnyj Gołos“ zaczęło na nowo wychodzić, jako organ rosyjskich konstytucjonalistów-demokratów.

Z. Bończa.

KRONIKA.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCIJAN.

Kraków, 15 grudnia.

Kalendarzyk kościelny: W sobotę Euzebiusza i Albiny; w niedzielę Floryana, Łazarza i Olimji.

Kalendarzyk astronomiczny: W sobotę wschód słońca o 7.35; zachód o 3.37; długość dnia godzin 8.02.

Repertuar teatru miejskiego: w sobotę nowość: „Jegomość Pan Rej w Babinie“ Adolfa Nowaczyńskiego; w niedzielę popoł. „Obrona Częstochowy“, wieczorem „Jegomość Pan Rej.“

Uniwersytet ludowy (w muzeum na ul. Franciszkańskiej) wykład Adama Siedleckiego „Zdobycze nowego dramatu polskiego.“

Z Towarzystwa Ubezpieczeń. Podczas dzisiejszych wyborów I wicedyrektorem został wybrany poseł sejmowy p. Michał Garapich; rezygnacyi II wicedyrektora prof. Antoniego Górskiego rada nadzorcza nie przyjęła.

Rada Nadzorcza Tow. Wzaj. Ubezpieczeń z funduszu dyspozycyjnego rozdzieliła następujące datki a mianowicie. Na Bursę gim. w Bochni 100 koron, w Dębicy 100 koron, w Nowym Sączu 100 koron, w Rzeszowie 100 koron, jubileuszową w Sanoku 100 k. im. Kraszewskiego w Stanisławowie 100 im. Mickiewicza w Czerniowcach 100 k. Dla chrześcijańskiej młodzieży w Brodach 100 k. Na Budowę ochroki w Podłowniku 50 k. Na kościół polski w Wiedniu 100 k. Na kościół w Koemani 50 k. w Huboczku 50 k. w Kokutkowicach 100 k. w Siedleach 100 k. św. Floryana w Krakowie 200 k. Na ochronki polskie w Drohobycz 100 k. Na osadę polską w Tomaszowcach 50 k. Dla przytułku uczestników powstania z 1863 i 64 r. 100 k. Dla Spółki ochrony narodowej w Białej 100 k. Dla PP. Ekonomek w Kołomyji 100 k. Przyjaźń Krakowska 50 k. Tow. św. Wincentego a Paulo w Tarnopolu 100 k. w Nowym Sączu 100 k. w Krakowie 100 k. w Przemyślu 100 k. w Wieliczce 100 k. Tow. budowy tanich mieszkań dla katolickich robotników w Krakowie 100 k. Kolonji Wakacyjnej dla dziewcząt we Lwowie 100 k. Na zakład wychowawczy w Pawlikowicach 50 k. Na Zakład św. Heleny 100 k. Na Zakład ks. Siemaszki 50 k. Dla zgromadzenia SS. Felicjanek w Czerniowcach 100 k. i na Zakład wychowania sierót żydowskich 50 k.

Nadto Rada nadzorcza podwyższyła subwencję dla straży pożarnej miejskiej w Krakowie z 2000 na 4000 kor. rocznie.

Opór bierny na tutejszym dworcu kolei północnej rozpoczął się dzisiaj o północy po zgromadzeniu kolejarzy. Robotnicy wykonywają służbę ściśle według przepisów — wskutek czego pociągi towarowe ulegają znacznemu opóźnieniu. Naczelnik tutejszego dworca telegrafował w tej sprawie do zarządu centralnego do Wiednia ale dotychczas nie otrzymał wskazówek. Ruch pociągów osobowych jest normalny.

Walne zgromadzenie tow. kandydatów adw. odbyło się wczoraj o godz. 7 wieczorem w lokalu tow. przy ul. Głębokiej l. 8. Po sprawozdaniu ustępującego wydziału, wybrano przewodniczącym dr. Jerzego Trammera, zastępcą przew. dr. Józefa Gabryelskiego, skarbnikiem dr. Aleksandra Rattlera, sekretarzami dr. Alberta Süssera i dr. Wiktora Bogdaniego i nowy wydział. Między innymi postanowiono na wniosek p. Rutkowskiego del. tow. wzaj. pom. urz. przyw. we Lwowie, ażeby wydział na przyszłość przestrzegał, aby wszyscy członkowie tow. kand. adw. byli ubezpieczeni w kasie chorych. Uchwalono również założenie biblioteki dla członków tow. Po ożywionej dyskusji posiedzenie zamknięto.

Towarzystwo „Opieki nad młodzieżą szkolną“ w Krakowie wydało pocztówki opatrzone firmą Towarzystwa, a przeznaczone do ręcznego malowania, zwracając się równocześnie do artystów i młodzieży z prośbą o współdziałanie. Ufność w gorące serca przyjaciół młodzieży nie zawiodła. Zebrał się piękny plon kart widokowych malowanych artystycznie i obecnie są one

do nabycia w handlu p. Fischera przy linii A. B. a czysty dochód przeznaczony jest na obiady i pomoc dla niezamożnej młodzieży szkolnej.

Kupując te karty, nietylko nabywamy rzecz posiadającą wartość artystyczną, lecz także podajemy dłoń pomocną naszej biednej młodzieży szkolnej walczącej od dzieciństwa z ciężkimi warunkami bytu.

Osoby, któreby chciały przyjść z pomocą przez malowanie kart, raczą się zwrócić po nie do biura Towarzystwa ul. Szpitalna l. 7 II p. Wobec zbliżających się świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku spodziewać się należy że pocztówki te użyte będą do przesyłania życzeń świątecznych.

W klubie słowiańskim odbędzie się dnia 16 bm. w sobotę o godz. 5 popoł. (koło artystyczne Wiślna 5) odczyt p. Antoniego Doroszewskiego docenta Uniwersytetu moskiewskiego, pt. „Chwila obecna w Rosyi.“

Z Resursy Urzędniczej: W sobotę dnia 16 bm. odbędzie się przedstawienie amatorskie z następującym programem: „Wdówka“, komedia w 1 akcie Delacoura i Thibaut'a; „Farbiarze“ Walewskiego; Monolog. — Początek o godzinie 8 wieczór. Wstęp dla członków 50 hal. dla nieczłonków 1 k. Zaproszenia wydaje sekretariat Resursy.

Z Czytelni kobiet. Dowiadujemy się, że panie M. Straszewska i S. Münichowa, kooptowane do komisji pedagogicznej przy Czytelni kobiet (ul. Jagiellońska), względnie do sekcji 3-ej obradującej nad „reformą szkolnictwa“ z powodu, iż w zasadniczych punktach z większością solidaryzować się nie mogą, z tejże komisji wystąpiły.

Składki na budowę pomnika Bartosza Głowackiego w Krakowie. Od komitetu pomnikowego odbieramy następujący komunikat: Czei-godni ofiarodawcy w dalszym ciągu złożyli: Gmina Bieńczyce 50 kor.; dr. B. Kwiatkowski 36 kor. 32 hal.; gmina Brzeszcze 10 kor.; Bronisław Leszczycki 7 kor. 30 h.; gmina Bronowice małe 20 kor.; Franciszek Rajca 40 kor.; Wincenty Bigaj 2 kor.; Jan Nowarzyński 2 kor.; Ludwik Onaker 1 kor.; Stanisław Grzywiński 1 kor. ogólna suma składek 5310 kor. 62 hal. Podpisany komitet składa Czei-godnym ofiarodawcom serdeczne podziękowanie, a zarazem uprasza Sz. P. T. którzy otrzymali od komitetu odezwy i listy składkowe, a nie zajmują się składkami na tenże cel, lub cokolwiek może zebrali, raczyli łaskawie komitetowi je zwrócić.

Franciszek Ptak, prezes. Jan Sawicki, sekretarz.

Wydział galic. Tow. egzekutorów podatkowych w wykonaniu uchwał walnego zgromadzenia wysłał z początkiem stycznia delegację do Wiednia, gdzie odbyć się mają wspólne narady wszystkich delegatów wysłanych z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa. Na dzień ten delegacja ta musi mieć opracowany materiał, celem więc przygotowania tej pracy przewodniczący Towarzystwa uprasza kolegów z prowincji, aby zechcieli swe wnioski, uzasadnione skargi itd. najdalej do końca grudnia na ręce przewodniczącego nadesłać.

Zaginął chłopczyk ośmioletni Adolf Pogorzelski, zamieszkały przy ul. Topolowej l. 24; silny brunet, ciemno ubrany. Osoby posiadające o nim jakiekolwiek wiadomości, proszone są o podanie ich u p. Adama Ziencika (ul. Topolowej l. 24).

Redakcja „Przeglądu rolniczego“ prosi o zaznaczenie, że wobec strejku pocztowego w Rosyi 1 numer „Przeglądu rolniczego“ zostanie rozesłany po ukończeniu strejku, a to ze względu na odbiorców z dzielnic zaboru rosyjskiego.

„Miesięcznik Towarzystwa Szkoły Ludowej“ wyszedł z druku Nr. 12 za miesiąc grudzień i zawiera następujące artykuły: „Rej wobec ludu“ przez Jana Świerka. „Zakładamy szkoły początkowe“. — „Nasze czytelnice ludowe“ przez Jadwigę S. „O Macierzy Szkolnej Królestwa Polskiego“. Projekt taniego domu dla szkółek ludowych w Królestwie Polskiem“ przez Ed. Dobrzański. „Praca oświatowa u obcych“ przez Jana Magię i M. Stępowskiego. „Tematy do pogadanek“ (Mikołaj Rej z Nagłowic) przez Maryę Bandrowską. Kronika — Dział sprawozdający T. S. L. — Z działalności Kół. Wiadomości różne. — Przegląd krytyczny literatury.

Święta nauczycieli ludowych. Dzienniki lwowskie otrzymały z prowincji szereg listów od nauczycieli ludowych, którzy tą drogą publicznie domagają się u Rady szkoln. kraj. przedsze-go wyasygnowania remuneracji za nadobowiązkowe godziny pracy w szkole. Na wyasygnowanie tej remuneracji muszą ci pracownicy ludzie czekać od lipca aż do grudnia; pomijając już to, że nadechodzą święta, a z niemi i większe wydatki, trzeba przecież koniecznie zwrócić uwagę na dotkliwie mrozy, które lichu ubranym nauczycielom przedewszystkiem dokuczają.

Protesty w sprawie seminarjum cieszyńskiego. Do komitetu lwowskiego Macierzy szkolnej cieszyńskiej nadeszły w dalszym ciągu zawiadomienia o wniesieniu telegraf. protestów do Koła polskiego i prezydenta ministrów przez: miasto Zaleszczyki, reprezentację powiatową w Sokalu; miasto Rawę, Towarz. „Sokół“ w Skolem, reprezentację powiatową w Sanoku, miasto Lubaczów, miasto Gródek jagielloński.

Egzamina na Politechnice. P. Zygmunt Sas Dobrzański, rodem z Krakowa, asystent szkoły przemysłowej we Lwowie p. Zygmunt Nowicki, rodem ze Stanisławowa i p. Stanisław Hanusz, rodem z Łańcuta, złożyli II egzamin państwowy na wydziale budownictwa lądowego politechniki lwowskiej.

Konkurs rozpisano celem obsadzenia dwóch posad lekarzy okręgowych w Rudkach i Horozannie wielkiej z placą roczną 1.400 kor. Podania wnosić należy do wydziału rady powiat. w Rudkach do 31 bm.

Produkcja ropy w Galicyi. W ciągu października rb. wyprodukowano w kraju naszym 646.085 cm. ropy, a mianowicie 139.395 cm. w Galicyi zachodniej i 506.690 cm. we wschodniej, w tem w Boryslawiu 434.470 cm. Ekspedycja wyniosła 656.775 cm. Zapasy w d. 31 października wyniosły 5.039.811 cm.

Kroniczka lwowska. (Od nasz. kor.) Od nowego Roku zacznie tu wychodzić nowy tygodnik polityczny. Na czele tego wydawnictwa stanie redaktor jednego z tutejszych pism codziennych.

Przy wyborach przewodniczącego i wydziału tow. Bratniej pomocy, przyszło do żaartej walki między dwiema partjami: wszechpolakami a socjalistami. Zwyciężyli socjaliści, którzy wybrali prezesem p. Śliwińskiego. Miejsce wiceprezesa pozostawiono wszechpolakowi, kandydatowi na prezesa, postawionemu przez wszechpolaków, p. Sikorskiemu. Do wydziału przeszli kandydaci socjalistów. Wskutek tego wyniku wyborów, wszech polacy oświadczyli, iż zakładają protest przeciw stronnictwom i nieprzyjaznym rządowi silnie zorganizowanych przeciwników i są zdecydowani oderwać się od łona towarzystwa Bratniej pomocy, w razie nieuwzględnienia ich żądań, by w skład wydziału weszli i narodowi demokraci.

Na wszechnicy lwowskiej odbyła się wczoraj imatrykulacja słuchaczy teologii i medycyny. Do aktu imatrykulacji przystąpiło 131 słuchaczy wydziału teologicznego i 40 wydziału lekarskiego (w tem 10 pań). Jutro do aktu imatrykulacji przystąpi 600 słuchaczy praw, pojutrze zaś 240 słuchaczy filozofii.

Znakomitego artystę-skrzypka Willy Burmestra, który przybył do naszego miasta na gościnny występ, spotkała wczoraj nieprzyjemna przygoda. Oto w chwili gdy artysta zachwycał słuchaczy grą na skrzypkach, jakiś złodziej-artysta obrał kieszenie jego futra, wiszącego w garderobie artystów w Filharmonji. W kieszeni tej znajdował się portfel z 3.000 koronami. Skromny jednak złodziej — nie chcąc artysty pozostawić w obecnym mieście w kłopotach pieniężnych, zabrał mu tylko trzecią część t. j. 1.000 koron. w 7 banknotach 100 koronowych i 15 20-koronowych. Po koncercie i hucznych okłaskach — spostrzegł artysta z żalem stratę. Sprawy dotychczas nie schwytano.

Lwowski teatr ludowy powraca w tych dniach z wędrowki po prowincji i w czasie świąt będzie u nas grywał w sali „Gwiazdy“.

Samobójstwo zagadkowe. Mieszkający we Lwowie 47-letni Jan Haltoff, urzędnik kopalni arcyksiążęcych, rodem z Cieszyna, zastrzelił się onegdaj, celując z rewolweru w środek czoła. Śmierć nastąpiła natychmiast. Powód samobójstwa nieznany. Haltoff miał być człowiekiem mającym i żył dobrze z żoną.

Z Biegonie pod Nowym Sączem pisze nasz korespondent: Ku uczczeniu 50-ej rocznicy zgonu St. Mickiewicza odbył się w tut. szkole przy nader licznym udziale miejscowej ludności i dzia-

twy szkolnej staraniem kierownika szkoły p. Jakóba Mroza — wieczorek mickiewiczowski, na który się złożyły: odczyt p. Mroza, wygłoszenie przez działkę szkolną kilku utworów wieszczów i odśpiewanie kilku patryotycznych pieśni. Przy końcu uroczystości przemówił jeszcze do zgromadzonych prof. gimn. z Nowego Sącza Sosnowski, poczem nastąpiło rozdanie broszur o Mickiewiczu i pieśni polskich.

D. 8 bm. wybuchł w tut. gminie u włościanina Hedwika groźny pożar, który jednak dzięki natychmiastowemu ratunkowi tut. straży pożarnej pod komendą naczelnika tejże p. Jana Rzęsikowskiego wkrótce zlokalizowano.

Sensacyjny proces. Korespondent nasz z Nowego Sącza pisze:

W swoim czasie doniosłem o wielkiej kradzieży, popełnionej w pensjonacie trzech pańien Marchlewskich w willi »Obrochtówka« w Zakopanem, na szkodę p. Ireny Kozłowskiej, żony lekarza z Warszawy, mianowicie gotówki i kosztowności na kilka tysięcy koron. O popełnienie tej kradzieży w dniu 14. sierpnia 1904 r. podejrzewano lokaja w tym pensjonacie 20 kilkuletniego Michała Bielca, którego też w dniu 15 sierpnia 1904 r. pod tym zarzutem uwięziono i osadzono w areszcie śledczym tutejszego sądu obwodowego. — Wszelkie tłumaczenia się Bogu ducha winnego Bielca, na nic nie przydały się i Beilec oskarżony o popełnienie tej zbrodni, musiał zasiadać w grudniu 1904 r. przed tutejszym trybunałem sądu przysięgłych, na ławie oskarżonych. Ława przysięgłych jednak jednogłośnie uznała go niewinnym. — Mimo to prokuratorja państwa wniosła od wyroku uwalniającego zażalenie nieważności do najwyższego trybunału kasacyjnego i Bielca dalej zatrzymano w areszcie śledczym.

Zażalenie nieważności uwzględnił wszakże trybunał kasacyjny i polecił przeprowadzenie nowej rozprawy przed tutejszym trybunałem sądu przysięgłych. Odbyła się ona w dniu 13 czerwca b. r., a przysięgli znowu jednogłośnie uznali Bielca niewinnym.

Prokuratorja przeciw temu drugiemu wyrokowi uwalniającemu nie wniosła już zażalenia nieważności i wskutek tego wypuszczono Bielca z aresztu śledczego, w którym cierpiał niewinnie 10 miesięcy.

Przypadek zrzucił, że do tutejszego inspektora policji p. Mazurkiewicza zgłosił się zegarmistrz Rosenbluth ze złotą broszką z brylantem, podając, że przyniósł mu ją szynkarz Leizer Steinlauf ze wsi Krasnego Potockiego, celem wywiedzenia się o jej wartości, a ponieważ jest ona wyrobu rosyjskiego, wydaje się mu podejrzaną. Steinlaufa przyprowadzono do biura policji i na naleganie inspektora Mazurkiewicza, przyznał, że tę broszkę otrzymał od czeladnika szewskiego Wacława Olesiaka, który ofiarował się mu ją sprzedać.

Steinlauf musiał następnie także przyprowadzić do biura policji tego Olesiaka, który tłumaczył się, że broszkę znalazł. Inspektor Mazurkiewicz Olesiaka aresztował, a broszkę oddał do prokuratorji. — Resztę dochodzeń przeprowadził na miejscu w Zakopanem, wysłany z dyrekcji policji krakowskiej agent policyjny p. Bronisław Karcz.

W toku dochodzeń Olesiak 20-letni czeladnik szewski, przyznał się do popełnienia tej kradzieży, wskutek czego został o nią oskarżony i teraz 7 bm. zasiadał na ławie oskarżonych przed tutejszym trybunałem sądu przysięgłych, pod przewodnictwem radcy p. Pawłowskiego. Oskarżenie prowadził prokurator p. Ajdukiewicz, oskarżonego bronił z urzędu adw. Dr Chodacki. Do rozprawy był także zawezwany agent policyjny p. Bronisław Karcz z Krakowa, który opowiadał cały to dochodzenia i przyznanie się oskarżonego do zarzuconej mu zbrodni kradzieży. — Oskarżony po popełnieniu tej kradzieży, wiódł życie hulaszcze, przetrwoniwszy w przeciągu kilku miesięcy całą skradzioną gotówkę 375 rubli, 679 koron i zegarek złoty genewski, który sprzedał tutejszemu zegarmistrzowi Marcinowi Kozickiemu, od niego kupił znow oskarżony fonograf, zaś od tutejszego właściciela składu rowerów p. Fiałkowskiego rower za 230 K i t. d. — Odebrano więc oskarżonemu tylko tę broszkę, którą chciał sprzedać karczmarzowi Steinlaufowi.

Miodosytia Kazimierza Robackiego

Miód stołowy lekki butelka 50 cent.

Miód stołowy mocny butelka 60 cent.

Miód wytrawny butelka 70 cent.

Miód kuracyjny butelka 80 cent.

Miód esencja butelka 1 złr.

Miód kopowiec butelka 1 złr. 20 cent.

założona roku 1841 w Krakowie

Sławkowska l. 26, poleca

Miód kasztelański butelka 1 złr. 50 cent.

Miód Bernardyński butelka 2 złr.

Maliniaki. Wiśniaki.

Oskarżony poczuwa się do winy, tłumacząc się, że przechadzając się koło willi „Obrochtówka”, spostrzegł przez otwarte okno znajdujący się na szafce czarny przedmiot, który zdawał się mu być aparatem fotograficznym, ponieważ Olesiak był zapalonym amatorem takiego aparatu, zbliżył się do okna i przywłaszczył go sobie. Mając go już w ręku, przekonał się, że to nie aparat, lecz kuferek, z którym udał się do lasu, gdzie otworzył go i wyjął gotówkę i kosztowności a mianowicie wartościowe rzeczy wraz z kufierkiem i torebkami, znajdującymi się wewnątrz, zostawił w lesie. Rzeczywiście na drugi dzień znaleziono w lesie ten otwarty kuferek wraz z drobiazgami małej wartości, co dało właśnie powód do podejrzywania o tę kradzież lokaja willi „Obrochtówka” Bielca i uwięzienia go za to.

Niezwykła ta sprawa budziła ogólne zainteresowanie w Zakopanem, i w całym obwodzie nowosądeckim i wogóle wszędzie, gdzie tę sprawę znają. Sala zatem rozpraw bardzo obszerne, była zapelniona słuchaczami.

Przysięgli jednomyślnie zatwierdzili zadane im pytanie w kierunku kradzieży i na tej podstawie trybunał uznał Olesiaka winnym i skazał go na 3 lata ciężkiego więzienia, obustronnego postami co miesiąc, oraz na zapłacenie poszkodowanej p. Irenie Kozłowskiej 375 rubli, tudzież 679 K i zwrot zabranych kosztowności, odsyłając ją z resztą pretensyj na drogę prawa cywilnego. — Zarazem orzekł trybunał, że zasądzony po odcierpieniu kary, ma być oddany pod dozór policyjny.

Zasądzony wyrok przyjął i zaraz rozpoczął karę. — Co do Michała Bielca, który niewinnie siedział w areszcie śledczym 10 miesięcy i był aż dwa razy sądzony przez trybunał sądu przysięgłych za powyższą kradzież, popełnioną przez Wacława Olesiaka, — to ministerstwo sprawiedliwości ma przyznać mu odszkodowanie za to w kwocie 7.000 koron.

Ze świata.

Grający zegar na Jasnej Górze będzie — zdaniem prowadzącego budowę inżyniera Szylłera — swojego rodzaju unikatem. Mechanizm wypełni prawie całkowicie wnętrze żelaznej, górnej części wieży. Właściwie zegarowy mechanizm, tj. ten, który wskazówki porusza, mieścić się będzie w przygotowanej żelaznej oszklonej kajucie na wysokości tarcz zegarowych, zawieszonych na czterech stronach wieży. Mechanizm ten poruszać będzie mechanizm grający, znacznie wyżej umieszczony, dla którego urządzono także żelazną oszkloną kajutę, jest to wielki cylinder metalowy, obracany specjalnym aparatem z regulatorami, przyrządem zabite na ęwieki różnej wielkości zaczepiają o rodzaj klawiatury, połączonej z młotkami dzwonek wygrywających hejnały. Melodje hejnałów będą różne, t. j. krótkie na kwadrans i pół godziny, wreszcie całe pieśni na południe i północ. Wydzwania nie hejnałów można będzie dowolnie regulować i melodje zmieniać. Zegar bowiem posiada 36 dzwonek harmonijnie dostrojonych, stanowiących trzy oktawy z półtonami. Niezależnie od hejnałów stałych wygrywanych mechanicznie, będzie można na dzwonach grać ręcznie jak na fortepianie, ku czemu służyć ma klawiatura w oddzielnej znów kajucie umieszczona.

Klasztor jasnogórski dostarczył fabryce w Mafines koło Brukseli nut najpopularniejszych naszych pieśni, jak np. „Kiedy ranne”; „Kto się w opiekę”; „Serdeczna Matko” itd. Zegar jest już zupełnie gotów, przeszkodę w sprowadzeniu jego stanowi tylko cło, obliczone na przeszło 10 tys. rubli. O. Rejman poczynił już w ministerstwie skarbu starania, aby usunąć ten ciężki szkopuł. Skoro więc tylko przychylna nadejdzie z Petersburga decyzja, zegar grający zabrzmi ze szczytu Jasnej góry.

Pierwszy wiec sokolski. Sokolstwo zaboru pruskiego znalazło nowy sposób krzewienia ducha i idei Sokolej. Niedawno odbył się w Kościele pierwszy wiec sokolski, zwołanie którego odezwa komitetu tak uzasadnia.

„Lata całe prześladowały nas władze w różnorodny sposób. Zakazano nam nosić mundurów sokolskich publicznie, wzbroniono pocho-

dów, zarządy nasze oskarżano i osądzano na wysokie kary za najmniejsze uchybienie przeciwko ustawom o stowarzyszeniach, ograniczono, a wreszcie wręcz zakazano nam zlotów, a nawet nie pozwala się nam urządzić sobie niewinnej zabawy — z paniami. Gwałtem zrobiono z nas organizacje polityczne, ograniczając życie nasze na wewnątrz.

I oto ostatnie zebranie delegatów Związku Sokółów jednomyślnie przyjęło uchwałę, że w przyszłości Towarzystwa sokolskie mogą się zajmować sprawami publicznymi. Zakazano nam pochodów i zabaw — postanowiliśmy urządzać wiece, których zakazać nam nie mogą, nie pozwalają nam władze się bawić — będziemy agitować, ażeby każdy Polak bronił swej narodowości do upadłego, aby kupował u swoich, dzieci swoje uczył po polsku, aby ziemię trzymał, nie frymarząc nią!”

Nowe pismo na obczyźnie. W Bremie znacznie wychodzić od 1 stycznia 1906 pismo polskie dla ludu pt. „Brema”.

Tęzec karku szerzy się znowu na Śląsku. W zeszłym tygodniu zachorowało kilkadziesiąt osób a kilka umarło. Również w niektórych okolicach W. Ks. Poznańskiego zaszło kilka wypadków tej choroby.

Surowa kara. Izba karna w Gliwicach na Górnym Śląsku skazała fałszerkę masła Polczykową na półtora roku więzienia, ponieważ dobięła do masła 28—33 procent wody.

Nowi kardynałowie i biskupi. Przedwczoraj ogłosił Ojciec św. na tajnym konsystorzu, w którym wzięli udział wszyscy obecni w Rzymie kardynałowie, nazwiska nowo mianowanych biskupów i kardynałów. Mianowani zostali kardynałami: major domus Watykanu Cagiano de Azevede, arcybiskup w Rio de Janeiro Arcoverde de Albuquerque Cavaleanti, arcybiskup z Erlau Samassa i arcybiskup ze Sevilii Spinola. Biskup z Białogrodu królewskiego dr. Juliusz Varosy otrzymał godność arcybiskupa z Kaloczy, Ludwik Balas został mianowany biskupem Rożnawy, hr. Zichy biskupem w Pięciokościolach, dr. Bela Mayer biskupem w Szatnarze, dr. Ottokar Prohaska biskupem w Białogrodzie królewskim.

Pozbawienie Loubeta godności kościelnej. Niektóre dzienniki otrzymały z Rzymu wiadomość, że kapituła kościoła St. Giovanni in Laterano odebrała prezydentowi republiki Loubetowi godność i tytuł honorowego kanonika tej bazyliki z tego powodu, że prezydent republiki podpisał ustawę o rozdzieleniu Kościoła od państwa. Uchwałę tę przesłano Loubetowi. Godność kanonika honorowego kapituły kościoła St. Giovanni in Laterano pochodzi z czasów króla francuskiego Henryka IV.

Śmierć Pawła Meurice'a. W Paryżu umarł wybitny niegdyś pisarz, Paweł Meurice, licząc 86 lat życia. Zmarły był ostatnim przedstawicielem Dumasa, z którym pracował wspólnie i Wiktora Hugo. Do spółki z Teofilem Gautier przetłumał „Falstaffa”. Napisał także cały szereg powieści, dzisiaj zapomnianych. Po śmierci Wiktora Hugo pracował niestrudzenie nad wydaniem jego spuścizny literackiej i założył muzeum Wiktora Hugo.

Radium i wścieklizna. Z Rzymu donoszą: Dr. Tizzoni z Bolonii i dr. Bogiovanni z Padwy dokonali ważnych doświadczeń z leczeniem wścieklizny za pomocą radium, jak dotąd na zwierzętach, i to nie tylko w początkach choroby, lecz także, kiedy zaraza już się rozwinęła i kiedy zwykłe środki zaradcze nie okazują się skutecznymi. — Ponieważ doświadczenia nie zostały przeprowadzone na ludziach dotkniętych wścieklizną, przeto ostatnie słowo w sprawie tej nie zostało jeszcze powiedziane.

Nowa kometa. Astronom Giacobini, pracujący w obserwatorium nicejskim, odkrył tymi czasami nową kometę, która zupełnie nieoczekiwanie pojawiła się na północnej półkuli nieba, wywołując w świecie astronomicznym wielkie zainteresowanie. Kometę tę znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie gwiazdy „Areturu” należącej do konstelacji Bouviera.

Pieczone łabędzie jako przysmaki świąteczne. W Anglii wchodzi w zwyczaj podawanie na stoł podczas świąt Bożego Narodzenia młodych pieczonych łabędzi. Delektują się tą potrawą najbardziej wyrafinowani smakosze. Nie może jej brać kochać na stole króla Edwarda. Na taki luksus mogą sobie pozwalać tylko bardzo zamożni ludzie. Smak pieczonego łabędzia przypomina smak gęsi. Przed kilkuset laty łabędzie często podawano na stołach wielkopańskich. W nowszych czasach chów łabędzi był w zaniedbaniu, a ponieważ łabędzie powoli się mnożą, są stosunkowo dość drogie. Z hodowli królewskiej tylko mała ilość okazów bywa sprzedawana. Tych łabędzi, które się znajdują na wodach publicznych i są własnością miast, nie wolno zabijać. Król Edward lubi pieczeń łabędzią. Ponadto przysmak jego stanowią bekasy i przepiórki.

Nafta galicyjska a Niemcy. Pisma niemieckie publikują prospekt akcyj. towarzystwa dla przemysłu naftowego „Sirius Werke” z kapitałem 4.300.000 mk. Celem towarzystwa jest prowadzenie kopalni nafty w Galicji, ku czemu nabyło towarzystwo już tereny naftowe w Borysławiu, Tustanowicach i Gliwie Dobromilem a następnie przewożenie surowca do Niemiec i tam jego rafinowanie. Pierwsza rafinerja wybudowana zostanie na Górnym Śląsku. Towarzystwo to uważa za obowiązek państwowy i narodowy, aby niemiecki konsument nie płacił trybutu produkującej i przerabiającej zagranicą i dlatego dąży do rozwinięcia w Niemczech przemysłu naftowego, którego tam jeszcze nie ma. Towarzystwo zamierza przez pierwszych lat 15 wydobywać w Galicji rocznie około 400.000 do 500.000 dz. surowca i przerabiać go następnie w Niemczech w swoich rafinerjach. Z kapitału zakładowego 4.300.000 mk. jeden milion już jest pokryty a na 3.300.000 mk. rozłożonych na akcje po 1000 mk. rozpisana została właśnie subskrypcja.

Z Rady Państwa.

(Sprawozdanie telefoniczne).

Wiedeń 15 grudnia. Po odpowiedzi ministra spraw wewnętrznych na kilka interpelacji przystąpiono do dyskusji nad prowizorjum budżetowym.

S k e n e (referent komisji budżetowej) ubolewa z powodu upadku parlamentaryzmu w Austrii. Parlament nie wykonuje swego największego prawa kontroli gospodarki państwowej. Mowca wskazuje na olbrzymie przekroczenie kredytu na koleje alpejskie, czego należy się także obawiać przy budowie portu w Tryeście. Ubolewa, że obecny regulamin Izby nie daje prezydentowi żadnej władzy. Przed kilku dniami dwóch posłów przemawiało jednocześnie, posłowie rzucają obelgi na siebie i na rząd. Inaczej jest w parlamencie francuskim, którego regulamin nadaje prezydentowi władzę cenzurowania dyet poselskich i wykluczania za obelgi, prowokację i groźby tak posłów, jak i członków rządu. Gdybyśmy mieli taki parlament, Izba nie miałaby często kompletu i oszczędzilibyśmy na dyetach dużo pieniędzy. (Wesołość).

G ł o s y: W parlamencie francuskim także były bójki.

S k e n e przyznaje to, dodaje atoli, że sceny w parlamencie francuskim były krótkie, były energicznie usuwane. U nas nie można było poprawić stosunków, mimo, że umiarkowany czynnik przedstawicieli wielkiej własności jeszcze do parlamentu należy. Mowca przytacza tę okoliczność, albowiem sądzi, że i później także nie będzie gorzej. Omawia następnie ostatnie wnioski nagłe w sprawie poprawy bytu urzędników państwowych i występuje przeciw załatwianiu tak ważnych spraw w drodze nagłej, choć sytuacja materialna urzędników państwowych nie jest korzystna. Co do powszechnego prawa głosowania, wszyscy wiedzą, że do tego przyjsć musi.

G ł o s y: To nie należy do prowizorjum budżetowego!

S t ü r g k h; Protestujemy przeciwko temu, aby w imieniu komisji budżetowej dawano nam tu nauki o powszechnem głosowaniu!

Szybko a szczupło

wyrastająca młodzież szkolna obojga płci, osłabieni rekonwalescenci, kobiety karmiące, szczupło i delikatnie zbudowane, a w szczególności osoby każdego wieku chore na żołądek, oraz starcy znajdują w mączce Gurgula środek wzmacniający ich siły z wielką korzyścią dla organizmu. To lekkie a jednak w wysokim stopniu odżywcze pożywienie znieś i strawi nawet bardzo osłabiony żołądek.

Skene: Główną przyczyną, że parlament nie był dotąd zdolnym do pracy, są walki narodowościowe. U nas na Morawach dowiedliśmy, że walki narodowościowe można usunąć, jeżeli po obu stronach znajdzie się sprawiedliwość i słusność, jeżeli interes kraju postawi się ponad interes jednostki. Oczekujemy na Morawach, że i powszechne prawo głosowania zostanie zaprowadzone na podstawie narodowego katastrofu wyborczego. Mówca prosi w końcu o przyjęcie prowizorium budżetowego.

Zaczek podnosi, że główna przyczyna zlego w Austrii leży w dotychczasowej niesprawiedliwej ordynacji wyborczej, która przykrojona została do potrzeb Niemców. Mimo to Niemcy wprowadzili obstrukcję do parlamentu i parlamentarizm zabili. Mówca nie traci nadziei, że Austria jeszcze kwitnąć będzie, czego w interesie narodu czeskiego życzyć sobie należy. Od powszechnego prawa głosowania Czesi spodziewają się lepszej przyszłości, dlatego za powszechnem głosowaniem walczyć będą. Mówca ostrzega jednak rząd i stronnictwa przed taką reformą wyborczą, która miałaby te same rezultaty, co dotychczasowa ordynacja wyborcza. Historyczna indywidualność królestw i krajów musi być uwzględniona. Z przyczyn egoistycznych narodowych Czesi będą za powszechnem prawem głosowania. Komu jednak zależy na utrzymaniu narodu czeskiego, nie powinien dopuścić do walki klas i nienawiści jednej klasy przeciw drugiej a dążyć do utrzymania indywidualności narodu, jako całości; zasada powszechnego prawa głosowania wzmocni także stanowisko narodu czeskiego w państwie. Byłby to jednak parlament przywilejów najgorszego rodzaju, gdyby usiłował powszechne i bezpośrednie prawo głosowania tak nadużyć, aby liczbę mandatów na poszczególne narodowości tak rozdzielić, iżby naród, który obecnie znajduje się w mniejszości przez swoich zastępców w parlamencie stał się większością. Walki narodowościowe i przez powszechne prawo głosowania nie zostaną usunięte. Ręka w rękę z powszechnem prawem głosowania pójść musi poważna rewizja całej konstytucji. Austria jest związkiem państw powstałym z historycznego połączenia kilku królestw i krajów, w których stosunki zupełnie są różne. Byłoby więc korzystnem dla wszystkich krajów, gdyby poszczególne Sejmy otrzymały taką autonomję i kompetencję, jaka odpowiada różnorodności stosunków w poszczególnych krajach. (Oklaski.)

Biankini omawia stosunki dalmatyńskie.

Zabiera głos Choc.

TELEGRAMY.

Lwów, 15 grudnia. (tel. pryw.) Na wczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej uchwalono ofiarować 1000 kor. na rzecz głodnych Warszawiaków. Dalej postanowiono zaprowadzić we Lwowie od Nowego Roku czas środkowo-europejski.

Wiedeń, 15 grudnia. Komisja prasowa przed sięwzięła dzisiaj wybór przewodniczącego w miejsce przewodniczącego hr. Wodzickiego, powołanego do Izby panów. W pierwszym głosowaniu padło na posła dra Ivcevicza 13 głosów, na posła Jędrzejowicza 14 głosów. Dwie kartki oddano niewypełnione. Przy ponownym wyborze otrzymał poseł Ivcevicz 16 głosów, poseł Jędrzejowicz 10 głosów, przewodniczącym wybranym został Ivcevicz.

Budapeszt. W. B. koresp. donosi z Wiednia prezydent ministrów hr. Fejervary był dzisiaj o godzinie 10 przed południem u cesarza na osobnej audjencji. Audjencja trwała dwie godziny. Prezydent ministrów będzie prawdopodobnie jeszcze raz przyjętym na audjencji.

Konstantynopol 15 grudnia. Dzisiaj w nocy otrzymał austro-węgierski ambasador hr. Calice notę Porty, w której ta przyjmuje regulamin

skarbowy bez szczególniejszych modyfikacji i domaga się jedynie 3 proc. podwyższenia ceł.

Czarne sotnie w Łodzi.

Łódź, 15 grudnia. Wczoraj i przedwczoraj czarne sotnie dopuszczały się licznych wykroczeń, szczególnie wobec żydów. Ograbiono kilka domów i sklepów. Kozacy strzelali do burzycieli porządku i kilku z nich zranili.

Wrzenie w Rosji.

Berlin. Z Petersburga donoszą via Eydtkuny: Komendant twierdzy Kuszka donosi, że w Merwie ogłoszono stan wojenny. Połączenie kolejowe między Merwem a Aszabadem przerwane. W Kuszce panuje spokój.

Petersburg via Eydtkuny. (Tell wł.) Krąży tu ciągle pogłoski o spisku kliki dworskiej przeciwko carowi. Partja reakcyjna pragnie podobno usunąć cara i ogłosić rejentem W. ks. Włodzimierza. W związku z tem pozostaje wiadomość o aresztowaniu hr. Ignatiewa b. Jenerał gubernatora kijowskiego i prezesa komisji dla spraw religijnych.

Ignatiew intryguje oddawna przeciwko Wittemu.

Bunt wojskowy powstają we wszystkich większych garnizonach. W Kijowie przyszło znowu do walk ulicznych. Wiele osób zginęło. Miasto opustoszało.

Petersburg, 15 grudnia. (P. a. t.) Z telegraficznych połączeń z Petersburgiem funkcjonowały wczoraj tylko linie z Moskwą, Rewlem, Kijowem, Pskowem, Nowogrodem, Archangielskiem i Narwą. Budynek zarządu telegraficznego jest obsadzony wojskiem. W zarządzie pocztowym strejk się zmniejsza. Wczoraj pracowały wszystkie sekcje. Ruch pocztowy na południe jeszcze nie podjął.

Nadprokurator I. departamentu senatu Dobrowolskij spowodował wydalenie starszego sekretarza tego departamentu hr. Tolstoję za przystąpienie do związku urzędników państwowych.

Ustawa strejkowa — jak słychać — pozwala na strejki ekonomiczne, ale nie na polityczne, wyznacza kary za nakłanianie do strejków, a natomiast premie dla tych, którzy do strejku się nie przyłączają. Urzędnikom państwowym jest bezwarunkowo wzbroniony udział w strejkach.

Dzienniki moskiewskie donoszą o wrzeniu w Moskwie w rezerwowym batalionie saperów, w koszarach artylerii i w garnizonie w Kursku, oraz wśród wojsk rezerwowych na Syberii. — W Irkucku żołnierze odmawiają pełnienia służby.

Dziennik moskiewski *Żiżn* donosi: Bunt w Kijowie wśród wojska trwa dalej. Na ulicach bratają się żołnierze ze studentami i robotnikami i proszą lud o przebaczenie, że podczas rozruchów do niego strzelali. Dwa pułki z muzyką na czele urządziły z robotnikami bez wszelkiej przeszkody pochód przez miasto.

Petersburg. „Nasza Żiżn“ donosi, że minister sprawiedliwości na Radzie gabinetowej sprzeciwił się wszelkim represaliom przeciw radzie robotniczej i przeciw aresztowanemu Kru-stalewowi. Jedynie Durnowo się temu sprzeciwił, gdyż miał on już wypracowany akt oskarżenia. Inni ministrowie zgodzili się z ministrem sprawiedliwości.

Strejk chińskich studentów.

Londyn. 15 grudnia. Biuro Reutera donosi z Tokio. 8000 chińskich studentów powzięło uchwałę opuszczenia Tokio i powrotu do Chin. Stosownie do tej uchwały 2000 studentów chińskich opuściło natychmiast miasto. Jak donosi „Times“ z Tokio, strejk studentów chińskich wybuchł z tego powodu, iż władze japońskie ze względu na niemoralne życie wielu studentów, wprowadziły pewne ograniczenia. — Mimo os-

wiadczenia władz, że także japońscy studenci podlegają tym samym ograniczeniom, studenci chińscy nie chcą stosować się do nich i postanowili opuścić Tokio i założyć uniwersytet w Tientsinie, od katedr, którego mają być wykluczeni profesorowie japońscy i angielscy.

Frankfurt 15 grudnia. „Frankf. Ztg.“ donosi z Tientsinu, że na japońsko-chińskiej konferencji doszło w sprawie głównych punktów do porozumienia. Japonia otrzymuje dawne przywileje ros. na Liaotungu i kilka koncesji kolejowych w Mandżurji.

OZIAŁ EKONOMICZNY.

Wiedeń, 15 grudnia. Zamknięcie giełdy: Marki 117.82; ruble 252.75.

CENY TARGOWE

Pszenica biała	od 16:60 do 17:40
Pszenica czerwona i 26fta	„ 16:60 „ 17:40
Pszenica węgierska	„ — „ —
Żyto krajowe	„ 13:— „ 14:00
Żyto węgierskie	„ — „ —
Jęczmień na krupy	„ 13:30 „ 14:—
Owies z opłatą akcyzową	„ 14:10 „ 14:70
Groch	„ 17:50 „ 25:—
Jęczmień browarny	„ 14:50 „ 15:50
Jęczmień na pasze	„ — „ —
Proso	„ 14:— „ 14:80
Jagły	„ 28:— „ 32:—
Tatarka	„ 15:20 „ 15:70
Kukurydza	„ 16:20 „ 16:80
Fasola	„ 27:— „ 44:—
Wyka	„ 16:— „ 17:—
Rzepak zimowy	„ 25:— „ 25:50
Koniczyna nasienna czerwona	„ 100:— „ 126:—
Koniczyna nasienna biała	„ — „ —
Tymotka	„ — „ —
Esparsetta	„ 26:— „ 26:50
Soczewica	„ 50:— „ 70:—
Śloma	„ 3:80 „ 4:40
Siano	„ 4:40 „ 5:00
Koniczyna pastewna	„ 5:60 „ 6:00
Ziemniaki	„ 2:60 „ 3:20

Za kopę:

Jaja	„ 4:20 „ 4:80
Kapusty w głowach świeżej	„ 1:80 „ 4:—
Za 1 kilogram:	
Masło	„ 2:— do 2:40
Za garniec:	
Masło	„ 7:— „ 8:40
Za 1 kilogram	
Spirytus na 95% Tralesa	„ — „ 160:—

NADESLANE.

Rubryka „Nadesłane“ nie pochodzi od Redakcji która też nie bierze za nią odpowiedzialności.

b. sek. szpit. św. Łaz. długoletni I asyst. prof. Rosnera

Dr Tymoteusz Piotrowski.

ord. w chorobach kobiecych i położnictwie
Floryańska 32, telefon 523.

Najlepsze mleko alpejskie zawiera:

NESTLÉ MACZKA DLA DZIECI
dla niemowląt, rekonwalescentów i chorych na żołądek
Podać do celów doświadczalnych a Kr. 1.—
Dla P.T. Akuszerki zawsze do dyspozycji gratis dawki
próbne ludzkiej broszurki

W Krakowie „Reimai Sp.
Do nabycia we wszystkich aptekach i drogueryjach.

FABRYKA PIERNIKÓW
KASPRA MOŁECKIEGO
Istniejąca od lat 50,

Kraków ulica Bracka Nr 5 Kraków
poleca Szanownym Gościom na gwiazdkę wielki wybór pierników, słynnych z dobroci. Poleca również ozdoby na drzewko na święta Bożego Narodzenia. — Obstalunki skutecznie natychmiast na sztuki i na wagę.

Vohec wysokich cen mięsa

można oszczędzać za pomocą
przyprawy Maggi^{ego}.
gotuje się mniej mięsa a smak słabych zup polepsza odrobina
przyprawy Maggi^{ego}.
Wszędzie do nabycia.

Handel KORZENI i WIN Józefa Pułczyńskiego, Kraków

Długa 15

ca: marmulady, masło wyborne dworskie, deserowe z Rybny, kokosowe, migdałowe, jabłka, owoce suszone, ogórki własnego kiszenia, czekolady, cacao, wina, wódki, oraz wszelkie owoce południowe po przystępnych cenach. 2570 3

PIWO ST. PAULUS

(Liberzecki browar i fabryka siodu, Maffersdorf, Północne Czechy).

Tylko dwa razy w roku:

na Boże Narodzenie i Wielkanoc

Pierwsze podawanie: Na Gwiazdkę 1905

i potrwa tylko dopóki zapas wystarczy. — Generalne zastępstwo i wyłączna sprzedaż na Kraków

A. Hawełka

c. k. dostawca dworu.

2549 5

Samoistna i pierwszorzędną

Siła podróżująca

ukiwana na Galicyę przez PIERWSZY WĘGIERSKI HANDEL WIN. da do objęcia od 1 stycznia. Tylko rzeczywiście dobrze zaprowadzone, pilne i zdolne siły, zechcą nadsyłać swoje oferty zaopatrzone bezwzględnie w fotografie i odpisy świadectw pod „Dauernde Stellung 3739“ an Haasenstein & Vogler Wien I.,

Two Wzajemnej Pomocy Uczn. Un. Jag.

sprzeda parcele

budowlaną przy ulicy Topolowej. Wyjaśnienie udziela i zgłoszenia przyjmuje Zarząd T-wa (Dom akademicki) — ul. Jabłonowskich 1. 8—10) między godz. 2—4 po południu. 2374 3

5-cio kil. blaszanki

miodu deserowego

(patoki) wysyła franco za pobraniem 6 kor. Zarząd pasieki Teodora Senika w Tarnopolu. 2542 4

REALNOSC

tuż pod Krakowem składająca się z willi o 5 pokojach i budynków gospodarskich, oraz 5 morgów gruntu, wraz z inwentarzami i zbiorami do sprzedania lub wydzierżawienia. — Adres wskaże portier ul. Pijarska 1. 2532 5

Dom murowany

z ogródkiem wokoło, we wsi Rudawa przy stacji kolejowej, wygodne miejsce na świeże powietrze, kąpiele rzeczne podczas lata dla Sz. P. Letników, jest do sprzedania. Wiadomość także u właściciela pod Nr. 111. 2540 3

Proszę zażądać

gratis i franco bogato ilustrowany cennik, obejmujący przeszło 1000 rycin, trwałych dobrych i tanich instrumentów muzycznych wszelkiego rodzaju od 2226 20

Haunsa Konrada

Dom wysyłkowy instrumentów muzycznych gór kruszcowych w Brühl Nr. 1232 (Czechy).

Polecam najlepszą

Harmonję ręczną

Nr. 300 1/2, 10 klawiszy, 2 reguły 28, tonów, wielkość 24 1/2 cm. zł. 2.20
Nr. 305 1/2 10 klaw., 2 reg., 50 tonów, wielk. 24 1/2 cm. . . . zł. 2.75
Nr. 663 10 klaw., 2 reg., 50 tonów, podwójny głos, 3 bogate trąbki, wielk. 31 1/2 cm. . . . zł. 3.50
Nr. 686/III 10 klaw., 3 reg. 3 głos, 70 ton., wielk. 33 1/2 cm. zł. 4.50
Zadnego ryzyka! Wymiana dozwolona lub zwrot pieniędzy!

Inteligentny

młody mężczyzna

polak rodem z Krakowa lat 25 rel. rzym. atol. z braku znajomości będąc dłuższy czas za granicą pragnie zapoznać się z Panną lub młodą wdową także polką celem ożenienia się, mając zamiar w krótkim czasie udać się do Paryża na stałą posadę. Zgłoszenia wraz z fotografią w języku polskim lub niemieckim pod adresem Wilhelm B. Podolecki, poste restante Berlin, C. Postamt 22. 2557 3

Na święta i karnawał!

INDYKI po 10—12 koron.

INDYCZKI po 6—8 koron.

KACZKI po 2 K. 20 hal.

OWOCE kandyzowane piękne doskonałe funt 2 korony.

Pasztet z gęsi w wątrobkach po 3 K. funt z struflami 4 korony.

Pain de gibier krążki funtowe 2 K.

Pasztet wypiekany

Bulion z drobiu i zwierzyny: (pomimo drożyzny mięsa nie drożej jak dawniej) po 10—12—15 i 20 koron kilo. 2547 0

Koce na konie wełniane 6 metrów obwodu po 13 koron sztuka.

Prosimy wczesne zamówienie.

Dwór Łapszyn, p. Brzeżany.

NIEMETZ i SP.

w Krakowie ul. Szewska L. 2

poleca

Łyżwy

wszelkich systemów po cenach niskich. — Przyjmuje się ostrzenie i czyszczenie łyżew. 2513 20

Miód pszczelny

prawdziwa czysta patoka w stanie gęstym, posyłam za pobraniem pocztowym w 5 kg. blaszankach po 5 kor. 80 hal. wraz z opłatą pocztową i opakowaniem, Za czystość zaryczam. — Adres zamówienia: P. Stelmach Sosnow p. Siemikowce. 2450 10

Na święta!

Strucle

puste i nadziewane, Torty i inne ciasta ozdoby na drzewko poleca cukiernia pod firmą

ZYG. MAJEWSKIEGO skł.

ul. Karmelicka 7.

Zamówienia na prowincję wysyła się odwrotnie.

Pomagajmy rodakom,

wspierajmy przemysł krajowy!

Połączony z mą pracownią podręczny magazyn sprzedaży, posiada na składzie wielką ilość pończoch, skarpetek, pończoszek dziecięcych i mankiecików (mitenek) z najlepszej jakości wełny i najstaranniej wykończone po nader przystępnych cenach. Większe zamówienia w mieście i poza Kraków wykonuje się szybko i dokładnie.

W mej pracowni urządzam kursa sporządzania wszelkich wyrobów trykotowych na maszynie „Miramar“ za bardzo skromnym wynagrodzeniem.

Maszynowa pracownia wyrobów trykotowych Franciszka Wachowicza w Krakowie, ul. Długa 1. 11, I piętro. 2396 3

Pensjonat „Ukraina“

ulica Karmelicka 1. 40 II. piętro

pokoje umeblowane z całodziennym utrzymaniem dla Gości stałych i przejezdnych. Tamże Obiady smaczne i zdrowe, w domu i na miasto Ceny umiarkowane 2458

Fortepiany i pianina

nowe i przebrane najtaniej sprzedaje: Zygmunt Raba ul. św. Jana 1. 13. — Przyjmuje strojenia i reparaacje. 2532 6

Poszukuję klucznicy

folwarczej znającej się dobrze na chowie cieląt, świń, drobiu, i mleczarstwie z dobrymi świadectwami wieku 30—40 lat. Zgłoszenia pod Aleksandra Wiktorowa p. Czudec.

Panienka inteligentna

z ukończoną V lub VI klasą, władająca językiem niemieckim, potrzebna jako ekspedientka,

do fabryki wyrobów cukierniczych

JÓZEFA SIERMONTOWSKIEGO

w Krakowie ul. Backa. 2565 3

W Bronowicach Wielkich (poczta Łobzów)

do sprzedania dom

murowany o 5 ubikacjach z piwnicą i prawem utrzymywania małej trafiki. — Wiadomość u właściciela we dworze. 2417 6

Miód patoka

deserowy, kuracyjny z własnej największej podolskiej pasieki 5 kor. 80 h. za 5 kl. patoki franco. Doskonałe miodo do picia i owocowe, domowego wyrobu po niskich cenach. Za czystość i dobroć gwarancja, rozsyła 2065 0

Eugeniusz Biliński w Zbarażu.

MASŁO

codziennie świeże, smaczne i tłuste 4 1/2 kg. netto za 10 k. 50 hal. wysyła opłatnie za zaliczką: L. Nagiel Jasienica. Pośyłki kolejowe stosunkowo tańiej. 2440 5

Rydze kiszone

przewyborne w baryłkach 5 kilowych wysyła handel delikatesów Kalendkiewicza w Limanowie po 5 kor. opłatnie. 2391

FILIA

ek. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego

Banku Hipotecznego

W KRAKOWIE

kupuje i sprzedaje wszelkie

papiery wartościowe,

przyjmuje

depozytowe wkładki

na książeczki rachunku

bieżącego. 3197

Miód patoka

kuracyjny i deserowy z własnej pasieki w 5 kg. puszkach po 6 K. opłatnie wysyła Ks. W. Mikitka proboszcz w Kupezyńcach p. Denysów. 2364 21

Nasz „Koniak polski“

destylat winny poleca

FABRYKA WÓDEK POLSKICH

Marceli Dutkiewicz, KRAKÓW.

Wysyłam pocztą opłatnie 2 butelki za 4 50 K

Na Święta

NINA

prawdziwe i naturalne od 40 ct. za litr i flaszkę, białe i czerwone, Koniak, Rum Sliwowica i Herbata poleca firma Dr Nieć, Franicević i Pavicić Kraków, Rynek główny 25 (Gmach Banku Galicyjskiego).

Na podarki gwiazdkowe gotowe kosze z winami po Złr. 5, 7-50, 10 i 12-50.

(Zamówienia z prowincji skutecznie się natychmiastowo. — Cenniki gratis i franco).

Po cenie własnego kosztu

przyjmie wszelkie zamówienia świąteczne nowo otworzona Cukiernia pod firmą W. Klimczak i T. Hauser, Kraków, ul. Szewska 23 — chcąc w ten sposób dać próbkę swych najlepszych wyrobów.

Za nadesłaniem przekazem kwoty 2 kor. 40 hal.

Księgarnia katol. Dr. W. Miłkowskiego
w Krakowie, ulica św. Jana 1. 6 (Hotel Saski), otrzymuje się odwrotną pocztą franko.

Najmniejszą książeczkę

do modlitwy 1/5 centymetrów p. t.:

Książeczka miniaturowa przez O. S. B. Tow. Jez.

Przedliżny druk i papier, elegancka oprawa w skórę, wyborowa treść odznaczają to wydawnictwo, jedyną w swoim rodzaju, przeznaczoną dla inteligencji.

Ta sama książeczka jest także w oprawach zwykłych od 5.50 kor. aż do 11.50 kor., porto 40 hal.

Tamże wyszedł: Najtańszy przewodnik po Krakowie. Cena 20 hal.

Singera maszyny do szycia

Niedoścignionej jakości z gwarancją na 5 lat sprzedaje na spłaty. Jedyną u nas najpewniejszą gwarancją, wobec posiadania konces. zakładu mechanicznego.

Wielki skład części do maszyn i główny warsztat reparacyjny. 2514 7

Niemetz i Sp. Kraków, Szewska 2.

Zarząd Bazaru krajowego chcąc przyjąć z pomocą ofiarom ostatnich wypadków w Królestwie Polskiem przeznaczając 1% od sprzedaży w ciągu miesiąca grudnia na rzecz głodnych braci w Warszawie.

BAZAR KRAJOWY

w Krakowie, róg Rynku głównego i ul. Brackiej nr 20.

Poleca na nadchodzącą „Gwiazdkę“ wielki skład towarów wyrobu krajowego, które po niskich stałych cenach P. T. Kupujący poleca, jako to:

Makaty buczackie i andrychowskie, do upiększania salonów.

Kilimy i portyery wszelkich rozmiarów.

Hafty ludowe z Wiązownicy.

Majoliki kołomyjskie i z Dębni.

Galanteryę koszykarską i meble wiklinowe.

Zabawki z Jaworowa i sprzęty kuchenne.

Rzeźby, — Mydła i Woda kolońska z Fabryki

„Tlen“.

Paski, Fartuszki, Pantofle zakopańskie, Sordaki, Papier listowy, Koco, Derki i wiele innych przedmiotów do użytku domowego.

Zarząd Bazaru krajowego.

Rządowo uprawniona

Fabryka wód mineral. sztucznych i specjałn. leczniczych pod firmą

K. RZĄCA I CHMURSKI

w Krakowie, ulica św. Gertrudy, L. 4.

wyrabia pod kontrolą komisji Przemysłowej Tow. Lekarskiego krak., polecane przez toż Towarzystwo 3200

WODY MINERALNE SZTUCZNE

odpowiadające składem chemicznym wodom:

Biliskiej, Gieschublerkiej, Selterskiej, Dieby, Homburg, Kissingen, udzień specjalne lecznicze jak: litową, bromową, jodową, żelazistą, kwaśną oraz wody mineralne normalne z przepisu prof. Jaworskiego. Sprzedaż cząstkowa w aptekach i drogueryach Cenniki na żądanie darmo.

ECHTES EAU DE COLOGNE **RUSSE**
VON DELETTREZ PARIS

Największy Zakład Pogrzebowy Jana Wolnego

Główny skład i fabryka trumien ul. ś. Tomasza (przy placu Szczepańskim). Telefon Nr. 831. Filja ul. Kopernika 1. 6

Zarząd urządza pogrzeby dla wszystkich stanów, załatwia sam wszystkie formalności, uchylając pozostałej rodzinie wszelkich trudów. Również podejmuje się przewozu zwłok do wszystkich krajów Europy.

Posiadając własne KATAKUMBY, odstępuję miejsca pojedyncze na wieczne spoczynki, lub przyjmuję zwłoki do tymczasowego przechowania.

UWAGA. Niektórzy z przedsiębiorców krakowskich ogłaszają się, iż mają własny wyrób trumien, co jest niezgodne z prawdą, gdyż żaden z nich nie ma fachowego uzdolnienia, a tem samem i trumien mu wyrabiać nie wolno, a tylko ja jako majster stolarski prawo to mam i faktycznie trumny wyrabiam.

M. Jawornicki, Kraków

Rynek Nr. 44 — poleca:

Wina węgierskie

hegylajskie stołowe: za butelkę po K. 1.—, R. 1.30, K. 1.50, R. 2.—, K. 3.— i wyżej

Wina Bordeaux

białe i czerwone stołowe za butelkę po K. 2.20, K. 2.50, K. 3.—, K. 3.60, K. 4.— i wyżej.

Cognac

oryginalny francuski po K. 5.—, K. 7.—, i 9.— za butelkę.

Starki

ślimowice wyborne i gładkie za butelkę po K. 2.—, K. 2.50, K. 3.—, K. 4.—, K. 6.— i K. 8.—. 2571 0

NA GWIAZDKĘ

poleca towary po cenach bez konkurencji:

KASETY pluszowe, skórkowe z przyborami do szycia i na rękawiczki. ALBUMY oraz ramki pojedyncze i na zbiorowe fotografie. NESESERY i torby skórkowe z przyborami do podróży. PORTMONETY, pugilaresy, etui na papierosy i cygara. TOREBKI damskie skórkowe ręczne, najnowsze wzory. PERFUMY, mydła, woda kolońska, pudry. KRAWATY damskie, męskie, rękawiczki i woalki. WACHLARZE gazowe jedwabne z piór strusich. SZACHY, domina, karty do gry, sztony. BIZUTERYA francuska, spinki, szpilki i t. p.

ANASTAZY FRONCZ, KRAKÓW, ul. Floryańska 17.

JUBILER

2508 2

B. ARMATOWICZ

Kraków, Rynek Główny 18.

Pracownia i skład wyrobów złotych i srebrnych najgustowniej w największym wyborze. Zamiana tudzież naprawa biżuterji sumienna i punktualna.

Chińskie srebro po cenach fabrycznych na składzie.

„ARS“ SALON sprzedaży rzeźb i obrazów artystów polskich, otwarty codziennie w dni powszednie od 10 do 12 rana od 2 do 4 po południu. 89
Ul. Bracka 5, na parterze.

Wina węgierskie

znane ze swej dobroci, przeważnie z własnych winnic poleca 2316

Magazyn Jul. Groszego
w Krakowie, Rynek 1. 34.

S. PIOTROWICZ
Fabryka koników

Kraków, Floryańska 8

Kraków, Floryańska 8

Koniki na biegunach, kółkach i laskach.

Kuchnia akademicka do wydzierżawienia

pod bardzo przytępnymi warunkami. Odpowiednie lokale i kompletne urządzenie. Zapasy do odstawienia po cenie kosztów. Bliższych wiadomości udziela Zarząd Tow. Wzaj. Pomocy Uczn. Un. Jag., ul. Jabłonowskich 1. 8-10, Dom akademicki 25, między 2-4 popołudniu. Termin wnoszenia ofert do 10 stycznia 1906 roku. 2375 4

Starsza osoba poszukuje **wspólnego pokoju** z całem utrzymaniem w śródmieściu od N. Roku. Zgłoszenia do Adm. „Głosu Narodu“. 2580

Gik sportowy

do sprzedania. Wiadomość w „Głosie Narodu“. 2573 8

Foxterriery rasowe

do sprzedania. — Wiadomość w miodosytni K. Robackiego.

ŚLIWY

Suszone i pakowane na sposób białacki w pudełkach 5 kil. po 4 kor. Zakład Sadów. Rząd. powiatowej w Limanowej.

Poszukuję na stróża kamienicznego

człowieka, obeznanego ze zwykłymi robotami stolarskimi. Zgłosić się ul. Sobieskiego 1. 7 i piąto. między godziną 2—4. 2567 3

MEBLE

i inne sprzęty do sprzedania. Sien. na 1. 5. Codzień 2—4 po południu. 2568 3

Zawiadomienie.

Sąsiedni sklep odstąpił mi znanej firmie warszawskiej Szalay z Grünhäuser na przybory i aparaty fotograficzne, wobec tego w sprzedaży jedynie ten artykuł po cenach niższych.

Niemetz i Sp.

Kraków Szewska 1. 2

ZAKŁAD OPTYCZNY

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny: Dr Antoni Beaupré W Drukarni „Głosu Narodu“ w Krakowie, pod zarządem S. Szembeka.

! Na Gwiazdkę!
CENY ZNIŻONE O

10%

Największe źródło podarków w wyrobach oryginalnych Perskich, Turckich, Indyjskich, Arabskich, Egipskich, Algierskich, Chińskich, Japońskich, Bośniackich, Bułgarskich i Kaukaskich

Dr Nieć i Ska, Kraków, Rynek gł. 25.

Największe słady dywanów Perskich, Kilimów i Portyer.